

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/49/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200781
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8012200781.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky G., bytom P., zastúpenej JUDr. Martou Dachovou, advokátkou so sídlom sv. Egídia 95, Poprad, proti odporcovi Regionálnemu úradu verejného zdravotníctva, so sídlom v Poprade, Zdravotnícka 3, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, č. k. 2S/42/2012-109 z 30. mája 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 2S/42/2012-115 z 28. júna 2013 a uzneseniu č. k. 2S/42/2012-116 z 01. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu o d m i e t a .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Uznesením z 30. mája 2013 č. k. 2S/42/2012-109 v spojení s opravným uznesením z 28. júna 2013 č. k. 2S/42/2012-115 Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) konajúc podľa § 250t ods. 1 a ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) uložil odporcovi, aby lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia rozhodol vo veci uloženia pokuty podľa § 57 ods. 47 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 355/2007 Z. z.“) z dôvodu porušenia § 57 ods. 40 písm. b/ tohto zákona spoločnosťou TP real, spol. s r. o.. Zároveň vyslovil, že o trovách konania rozhodne osobitným uznesením.

Uznesením z 01. júla 2013 č. k. 2S/42/2012-116 krajský súd zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľke trovy konania v sume 407,55 eura na účet právnej zástupkyne JUDr. Marty Dachovej, č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil ustanovením § 250t ods. 5 OSP. V tomto uznesení zároveň poučil účastníkov konania o možnosti podania odvolania proti tomuto uzneseniu.

Odporca podal proti uzneseniu krajského súdu č. k. 2S/42/2012-116 z 01. júla 2013 týkajúceho sa náhrady trov konania odvolanie, domáhajúc sa jeho zrušenia a zároveň žiadal o „preskúmanie“ uznesenia

č. k. 2S/42/2012-109 z 30. mája 2013.

Navrhovateľka v svojom písomnom vyjadrení na odvolanie poukázala na to, že odvolanie odporcu neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, pre ktoré by bolo možné vyhodnotiť rozhodnutia krajského súdu o náhrade trov konania ako nezákonné a že taký opravný prostriedok ako „žiadost' o preskúmanie uznesenia súdu“ v právnom poriadku Slovenskej republiky neexistuje a že samotné konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy má charakter jednoinštančného konania a teda opravným prostriedkom by sa súd nemal vôbec zaoberať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) prejednal odvolanie odporcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

V štvrtej hlave piatej časti OSP je upravené konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 250t a § 250u OSP), pričom v súlade s ustanovením § 250t ods. 8 OSP sa na toto konanie subsidiárne použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy piatej časti OSP, k nie je v § 250t ustanovené inak.

Podľa § 250t ods. 5 OSP navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Podľa § 250t ods. 7 OSP proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) z obsahu spisového materiálu zistil, že navrhovateľka doručila dňa 30. októbra 2012 na Krajský súd v Prešove návrh, ktorým sa domáhala vyslovenia povinnosti odporcu konať a rozhodnúť vo veci uloženia pokuty obchodnej spoločnosti TP real, spol. s r. o..

Krajský súd uznesením č. k. 2S/42/2012-109 z 30. mája 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 2S/42/2012-115 z 28. júna 2013 návrhu vyhovel, keď oprava rozhodnutia návrh odporcu sa týkala chyby v písaní, kde namiesto ustanovenia § 57 ods. 40 písm. b/ zákona č. 355/2007 Z. z. bol uvedený § 57 ods. 4 písm. b/ tohto zákona. Samostatným uznesením č. k. 2S/42/2012-116 z 01. júla 2013 priznal krajský súd navrhovateľke náhradu trov konania podľa § 250t ods. 5 OSP.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá OSP, podľa ktorého opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti OSP a na zhora citované ustanovenie § 250t ods. 7 OSP, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania v danej veci.

Rozhodovanie o ochrane proti nečinnosti orgánu verejnej správy je v ustanovení § 250t OSP upravené ako celok a je konaním jednoinštančným, čo vylučuje možnosť podať proti takému rozhodnutiu akýkoľvek opravný prostriedok a to nielen vo veci samej ale aj proti rozhodnutiu o náhrade trov konania.

Ani skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany krajského súdu, nezakladá procesnú legitímáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 204 ods. 2 poskytuje účastníkovi konania ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Keďže ustanovenie § 250t ods. 7 OSP prípustnosť opravného prostriedku v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy celkom vylučuje, Najvyšší súd Slovenskej republiky musel odvolanie odporcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a s § 250t ods. 7 OSP odmietnuť ako

odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, napriek nesprávne poučeniu zo strany krajského súdu v uznesení o náhrade trov konania.

Žiadosť odporcu o „preskúmanie“ uznesenia č. k. 2S/42/2012-109 z 30. mája 2013 je bez akejkoľvek právnej relevancie, nakoľko takýto inštitút vo vzťahu k rozhodnutiu súdu Občiansky súdny poriadok ani iný zákon Slovenskej republiky ani neupravuje. Najvyšší súd v tejto súvislosti dáva iba do pozornosti odporcu, že krajský súd mu svojím rozhodnutím neuložil povinnosť uložiť obchodnej spoločnosti PT real spol. s r. o. pokutu, ale uložil mu konať a rozhodnúť.

O trovách odvolacieho konania, najvyšší súd rozhodol analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odmietnutie odvolania má rovnaké procesné účinky ako zastavenie konania a neboli dané predpoklady pre priznanie náhrady trov odvolacieho konania žiadnemu z účastníkov.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.